

Interview Marc de Bel

Waarom een boek over diabetes?

Ik ben al jaren peter van vzw Hippo and Friends en ik schreef in het verleden voor hen het boek 'Macy en Hippo'. Ik had het gevoel dat ik door tijdsgebrek nog niet veel voor hen kon betekenen. Ik wou graag als peter meer doen. Daarom begon ik een jaar geleden aan het schrijven van 'De droom van losbolle Rina'. Ik heb zeer veel bewondering voor kinderen die ondanks hun ziekte met evenveel plezier blijven doorgaan. Het is zeer onrechtvaardig dat kinderen ernstig ziek kunnen worden. Ikzelf kreeg als kind de ziekte van Perthes, waardoor ik lange tijd niet op mijn been mocht steunen. Ik kon niet gaan ravotten met mijn vrienden. Het is zeker niet te vergelijken met diabetes type 1, maar ik weet nog hoe ik het zelf zo oneerlijk vond. Kinderen die lijden aan een chronische ziekte zijn en blijven ook gewoon kinderen. Rina, het hoofdpersonage uit het boek, kan net als alle andere kinderen balletschool volgen, plezier beleven en vooral blijven dromen.

Ken je zelf iemand met diabetes type 1?

Door mijn betrokkenheid bij Hippo and Friends, werd ik als het ware een magneet voor personen die kennis hebben over diabetes of er zelf mee te maken hebben. Zo heb ik ondertussen al een aantal kinderen ontmoet met diabetes type 1. Dat waren stuk voor stuk boeiende ontmoetingen.

Hoe heb je je in deze materie verdiept?

Ik heb zelf veel onderzoekwerk gedaan. Ik werkte ook samen met het VDKA (Vlaamse diabetescentra voor kinderen en adolescenten). Zij stuurden veel informatie door en ze lazen ook het manuscript na.

Wat wil je graag met het boek bereiken?

Ik wil dat kinderen, na de diagnose diabetes, dezelfde levensvreugde behouden als daarvoor. Ik wil laten zien dat je nog steeds kind kan en mag zijn. En dat de ziekte je niet mag beletten van je dromen waar te maken.

Het nieuwe boek van Marc de Bel 'De droom van losbolle Rina' werd op 14 november, Wereld Diabetes Dag 2019, in het UZ Gent voorgesteld. Waarom op Wereld Diabetes Dag? Omdat het hoofdpersonage Rina diabetes type 1 heeft. Rina is 10 jaar en heeft een grote droom: ze wil ballerina worden. Als Diabetes Liga vinden wij het fantastisch dat met het boek de aandoening diabetes type 1 in een leuke verhaallijn wordt weergegeven. Daarom zetten we graag het boek en de schrijver Marc de Bel in de kijker.

Ga je het boek ook op scholen voorstellen?

Jazeker. Ik wil kinderen op een positieve manier in contact brengen met diabetes. Zowel in klassen met kinderen met diabetes, als in klassen zonder. Deze kinderen zullen namelijk ook vroeg of laat in aanraking komen met diabetes, wanneer bijvoorbeeld een vriendje of vriendinnetje diabetes krijgt of een oma diabetes type 2 ontwikkelt. Het is belangrijk dat kinderen die nog geen kennis hebben over diabetes, weten dat iemand met diabetes er niet anders uitziet of anders is.

Naar aanleiding van Wereld Diabetes Dag organiseerde vzw BOEBOEFUND en VDKA een tekenwedstrijd voor kinderen van het derde en vierde leerjaar rond het thema 'mijn droom.' Kinderen konden met de hele klas deelnemen. De klas van Liam won de hoofdprijs met een zelfgemaakt boek over diabetes, die zijn klasgenootjes als verrassing hadden gemaakt.

Winnende werkje

Wat vond je van het winnende werkje (verhaalboek voor Liam)?

De jury en ikzelf vonden dit echt fantastisch. Het had alle eigenschappen om het bekroonde werkje te worden. Wat het ook zo mooi maakte was het verhaal dat achter het boek zat. Het werd gepresenteerd aan Liam, een leerling met diabetes type 1, als verrassing. Er is klassikaal zeer veel werk van gemaakt en er schuilt een mooie boodschap achter. Daarnaast was het dan ook echt een zeer mooi boekje met vele mooie tekeningen. Kortom, het had alle ingrediënten om te winnen.

Was het een moeilijke keuze?

Het was geen gemakkelijke uitdaging om uit meer dan 5000 toegezonden werkjes de tien beste tekeningen te kiezen. Dit was door de kwaliteit van de tekeningen, een onmogelijke opdracht. Hierdoor hebben we ervoor gekozen om in plaats van tien, de 25 beste tekeningen te nomineren.

Boekfragment

De Giraf zei vorige week tijdens de gymles dat ik trouwens beter van alles wat minder zou eten. Dat zei die graatmagere snijboon zomaar, terwijl de hele klas erbij stond! Die bezemsteel vindt iedereen die niet vel over been is te dik. Die idioot dacht bovendien ook dat kinderen diabetes krijgen omdat ze te dik zijn. Grote onzin, natuurlijk. Het nichtje van Sproet heeft ook diabetes en die is zo mager als een lat. Ik ben trouwens helemaal niet dik. 'Beter dik tevreden dan mager en chagrijnig', zei opa altijd, terwijl hij gezapig over zijn bolle buik wreef. Wie te dik is kan niet snel spurten. En dat kan ik wel. Al heb ik het bij het afstand lopen wat moeilijker. Maar dat heeft niets te maken met die paar kilootjes te veel, die ik volgens de Giraf heb. Dat komt door mijn suiker. Die staat soms te laag en dan voel ik mij erg slapjes en moe. Iemand met type 1 diabetes moet zijn bloedsuikerspiegel altijd goed in de gaten houden. Het was veel leuker toen ik nog geen diabetes had. Toen mocht ik nog volop taartjes eten en van die heerlijke chocolaatjes die opa mij altijd stiekem toestopte. En voelde ik mij altijd goed en fit. Maar vorig jaar had ik opeens altijd dorst en moest ik heel vaak plassen.

En wat vond Liam er zelf van dat zijn klas een boek knutselde over diabetes? Liam is 9 jaar en heeft diabetes type 1 sinds zijn 5 jaar.

"Ik vond het zeer aangrijpend dat de klas een boek heeft gemaakt, dat over mezelf en mijn droom gaat. De juf had een verhaal geschreven en de kinderen in de klas hebben per 2 of 3 leerlingen een tekening hierbij gemaakt toen ik een namiddag afwezig was in de klas. Daarna heeft juf het hele boek laten bundelen. Ze hadden mij geblinddoekt op de speelplaats en zo mee naar de klas genomen. Daar stond de volle klas op mij te wachten met het boek. Het boek gaat over een jongen, Liam, die ervan droomt een nijlpaardje als vriend te hebben. Dit is ook echt mijn droom. Deze droom is ontstaan, toen ik bij de diagnose diabetes type 1 in het ziekenhuis mijn knuffel 'Hippo' (nijlpaard) kreeg van het diabetes team. Sinds de dag van mijn diagnose slaap ik nooit meer zonder deze knuffel. We wonnen met de klas een dag naar Pairi Daiza met gids en iedereen kreeg het boek 'De droom van losbolle Rina'.

Ik voelde mij ook vaak moe en was op korte tijd flink wat vermagerd. Ik herinner me nog goed hoe mams toen met mij naar het ziekenhuis bij dokter Jana ging. En hoe ik schrok toen die zei dat ik "diabeestjes" in mijn bloed had. Diabetes bedoelde ze, natuurlijk. Sindsdien meet ik met een toestelletje elke dag mijn bloedsuiker en draag ik een insulinepompje. Dat zorgt ervoor dat de suiker op tijd en op de juiste plaats in mijn lichaam komt. Zo krijg ik geen hypo. Een hypo is een plots opkomend gevoel van duizeligheid. Dan voel ik me opeens erg moe en zie ik alles onscherp. Zoals in een droom of wanneer ik bij het zwemmen zonder duikbril onder water kijk. Zwemmen is het op een na liefste wat ik doe. Bij het zwemmen sta ik trouwens wél mijn mannetje. Ik zwem zelfs sneller dan Klaas en Robbe! Soms ben ik wel jaloers op Sanders zwembad. Zo'n verwarmd bad zou ik ook wel willen hebben. Maar wij zijn niet zo rijk als de familie Vermeer. En onze tuin is ook niet zo groot als een voetbalplein. Maar wat ik nog liever doe dan zwemmen, is dansen! Dansen doe ik echt het liefst van al! Ik droom ervan om later een echte ballerina te worden. Rina Blomme, de wereldberoemde ballerina!